

Streszczenie pracy

W pracy pt. „Przeprowadzka ożywionego w nieożywione.” rozważam kwestię, jak odczuwanie jedności z otoczeniem wpływa na doświadczanie relacji z materią ożywioną i nieożywioną (przedmioty jak i człowiek).

Tytułowa Przeprowadzka to przykład stanu wewnętrznego, jakiego doznajemy, kiedy nasza tożsamość zmienia się z ludzkiej, podmiotowej, na przedmiotową. Dzieje się tak, gdy emocjonalność zaangażowana w przemieszczanie własnych ulubionych przedmiotów z mieszkania do mieszkania, pobudza umysł ludzki do tego stopnia, że okazuje się, że on sam przenosi, transformuje się razem z tymi przenoszonymi przez niego przedmiotami. To jeden z kluczowych omawianych wniosków w pracy, ponieważ jest spójny z efektem końcowym, do jakiego dochodzę w swoich realizacjach artystycznych.

W dalszej kolejności omawiam szczegółowo wypracowane przeze mnie w ciągu ostatnich dziesięciu lat metody twórcze dochodzenia do takich transformacji, mających na celu pogłębienie relacji z materią na równi ożywioną, jak i nieożywioną. Są to: 1. pogłębienie wyobraźni i wrażliwości; 2. doświadczanie bez pamięci i bez chęci; 3. patrzenie strukturalne na sytuację ludzi w ich środowisku i zrozumienie ich sytuacji; 4. dawanie możliwości poczucia jedności i za tym idącej miłości; 5. przebywanie z odbiorcami w stanie kontemplacji; 6. „słuchanie” wyobraźni symboliczności przedmiotów; 7. wykorzystywanie dobrodziejstwa, jakim jest bycie samą funkcją; 8. zmienianie tożsamości z podmiotowej na przedmiotową; 9. czuwanie nad tym, aby w pracy był ruch, wynikający z ciągłej wymiany między światem wewnętrznym i zewnętrznym; 10. czekanie na wizję.

We wszystkie metody wplecione są przykłady wcześniejszych moich prac i ich opisy. Aby zweryfikować moje tezy i pomysły, przeprowadziłam badania w Indonezji przy współpracy z lokalnymi ośrodkami paraartystycznymi. Dla zobiektywizowania wniosków zaprosiłam do współpracy psychoterapeutkę psychoanalityczną Iwonę Józwiak jako superwizorkę, aby uważnie się przyjrzała całemu procesowi powstawania performance. Wnioski z tych badań stanowią kolejny blok rozważań. Jeden z głównych rozważanych wniosków dotyczy możliwości reparacyjnych sztuki na traumy, o ile powstaje ze zrozumieniem dla sytuacji danej grupy społecznej i oddziałuje w obszarze symbolicznym.

Powstałe podczas tychże badań projekty artystyczne pozwalają uchwycić różnice i części wspólne w zakresie oddziaływania na odbiorców tej sztuki, zakorzenionych w bardzo odmiennych kulturach. Poprzez sztukę, w której zajmuję się realizowaniem akcji w przestrzeni publicznej, wykazuję duże zrozumienie dla sytuacji ludzi, dla których pracuję. Za każdym razem jest to inna grupa, z innymi problemami czy napięciami. Wnioski te prowadzą mnie do stwierdzenia, że w atmosferze rozmachu, jaki niesie ze sobą konsumpcjonizm, ludzie chcieliby być zauważeni i zaakceptowani w swoim ubóstwie wewnętrznym. Opisuję to na podstawie moich obserwacji reakcji odbiorców podczas wykonywanych przeze mnie performance'ów.

Część praktyczną mojej pracy poświęcam zrozumieniu grupy jaką jest Komisja Egzaminacyjna, dla której część praktyczną doktoratu zaprojektuję w zgodzie z moimi metodami.

Summary

In the work "Moving animated to inanimate." I consider the question how the feeling of unity with the environment affects the experience of relationships with animate and inanimate matter (objects and people).

Title *Moving* is an example of an internal state which we experience when our identity changes from human, subjective to objective. This happens when the emotionality involved in moving favorite items from the apartment to the apartment, stimulates the human mind to the extent that it turns out that it carries itself, transforms itself with these objects carried by it. This is one of the key conclusions discussed at work, because it is consistent with the end result that I come across in my artistic realizations.

Next, I discuss in detail the creative methods I have developed over the last ten years in the investigation of such transformations, aimed at deepening the relationship with matter as well as with animated and inanimate. These are: 1. deepening the imagination and sensitivity; 2. experiencing without memory and without willingness; 3 structural looking at the situation of people in their environment and understanding their situation; 4. giving the possibility of feeling the oneness and the love following it; 5. staying with the recipients in a state of contemplation; 6. "listening" with imagination the symbolism of objects; 7. using the benefit of being the same function; 8. changing the subjective identity into the objective one; 9. Being aware if there is a movement in work, resulting from continuous exchange between the internal and external world; 10. waiting for a vision.

All the methods are implemented into the examples of my earlier works and their descriptions. To verify my theses and ideas, I did a research in Indonesia in cooperation with the local paraartistic centers. To objectify the conclusions, I invited a psychoanalytic psychotherapist Iwona Józwiak as a supervisor to take a closer look at the whole process of doing my performances. One of the main contemplated conclusions concerns the reparative potential of art for trauma. Art then should work on the level of symbolism.

The artistic projects created during these studies allow me to capture the differences and common parts in the sphere of impact on the recipients of this art, rooted in the very different cultures. Through art, based on actions in public space, I demonstrate an understanding of recipient's situations I work for. Each time it is a different group, with other problems or tensions. One of the conclusions that I have is that in the atmosphere of consumerism, people would like to be noticed and accepted in their internal poverty. I describe it in reference to my experiences based on my observations of people participated in my performances.

The practical part of my PhD is devoted to understanding the group of Examination Commission, for which I design the installation in accordance with my methods.

